

Hur hösten gick till i gamla dagar minne meddelteknad mycket väl. På det ställe som min fader innahade och där jag är född gick det till som följe. Det var då hovet placerade, då skulle ett gods alla underlydande utföra, allt arbete vid gården, således även Hattern. Då nu tiden för Hattern var inne, gick det bud till alla underlydande att på utsätt dag kl 4 på morgonen infirma sig med sitt folk, och även några förfället engagerade karlar och plantimmer för att slå och sässa gräs i maderna, åt hvare herrman var på förhand utstakat ett stycke "höastycket" som skulle arvas, men ingen bonde farde låta sitt folk böja arbetet förrän Ladufogden gav tecken, hvilket bestod i ett skott - ty detta kunde hava till följd att det fick bjudas Brävin över lag, ty att plantan var med var naturligt. Plantimisteren var för övrigt inte så dyr på den tiden. 4 sid. Då nu tecknet givits var det frågor om att raska på

sy arbetet skulle utföras på några timmar, ej ens kalla
dagen fick utgå, också ville man om möjligt bli före
grannen, vilket ansägs för en kedja. Då man nu
huggit någon timme efter, så tog platsen fram
för att liva upp hinnöret, och egga till ytterligare
ansträngning. Nu kunde det hänta mot slutet av
arbetet att någon ände, eller svagare brytade frötta,
så att han måste tråda åt sidan, blev "uthuggen"
som det heter, och fick placera sig efter de övriga
eller sätta "län" på marken och gå ledig en stund
efter att sedan fortsätta. Efterhand som arbetet
tog slut kunde man gladeligen, det ena laget
efter det andra, vilket ytterligare spände dure.
Som var efter, skulle då någon ha mycket gvar
kunde det hänta, om gräslänyan var god att någon
hjälpte den, ett givningsna hadet kallat man
förra av att en givning hade endast 2 pinnar gvar
i räppan då arbetet var slut. Då och arbetet var

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 4080

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

slut, var det till att frappa av till respektive gårdar
der manan under fieden dukat borden, och nu varkades
det riklegt med mat, som för övrejt väl behövdes.

Efter att ha va ätit och drukit lade man sig att sova
och vila ut efter arbetet på föret i ordning gorda bäddar
i ladan, der underlaget utgordes av halm-, med lakan över.
Att man sov godt han man förstå av, att en flicka som
på skänt lyftes upp och placerades mellan svärne kolar,
isiter, vaknade. Sedan man nu hvilat ut till bortat efter
middagene var det till att fortsätta "Hållergillet" med mat
och dryck och snapsar i vändlighet, och efterhand som
stämningen blev glad sjöng man "Hållervisan" vars första
vers lyder:

Nu är det soligt och varmt på näset
som insjön pannat med ögon blå
Och pröra skramla i fersingrätet
och alle man skola ut att stå

Här är min sista berättelse här är min byttor
4080 och snat i väskan till ängen ut 4
Nu är det frågan om att göra nyttan
nu för vi svettar förtän för det tar slut
Ladan blev det till att sakta höet och hära till gården och
bringa det in i ladan, detta kunde bönerna dock göra
med sitt huvudfullt utan led av arbetskraft, ett det dock ikke
ska i allmän sakta tempo framgår av att då en yngre
dåring avlåtade hö, i enligt Trippelkorns mening för
sakta tempo, häjde Trippelkoren sin kajen till att slå
styrk var nässlingen ej orovligt på den tiden — fallade
dåringen humör och sade: "Jag skall säga Trippelkoren en sak:
"Styrk och mäktigare är jag vänt ifrån, och slår Trippel-
koren så slår jag, Trippelkoren hurrade, för detta var, och
något styrk blev det ikke av den gåingen.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

70 åring Hageröd

min adress är Landstr. Olof Perssons Gårdesätra på Hageröd,
stämme adress må ej offentliggöras.